

Nr 32.

Af herr **von Geijer**, om adjunkten vid Hälsingborgs högre allmänna läroverk *J. P. Ahlgrens uppflyttning i högre lönegrad.*

Den 15 augusti 1906 erhöU adjunkten vid Hälsingborgs högre allmänna läroverk Johan Peter Ahlgren kunglig fullmakt på denna sin befattniug.

Ahlgren hade icke aflagt erforderliga examensprof, men af Kungl. Maj:t genom resolution den 3 februari 1905 förklarats berättigad att utan hinder däraf söka och innehafva adjunktsbefattningar vid rikets allmänna läroverk.

Det var en lång och hedrande lärareverksamhet, som Ahlgren till stöd för sin anhållan kunde åberopa. Han hade nämligen, såsom ock i resolutionen angafs, med goda vitsord tjänstgjort dels under två terminer såsom vikarierande adjunkt vid allmänt läroverk, dels ock därefter under nära 44 terminer såsom tillförordnad lärare och föreståndare för enklassiga pedagogien i Simrishamn. Sedan denna i sammanhang med genomförandet af den nya läroverksreformen med utgången af juni månad 1905 upphört, inträdde Ahlgren vid början af samma års hösttermin som vikarierande adjunkt vid Hälsingborgs läroverk, där han sedermera oafbrutet tjänstgjort.

Emellertid uppfördes Ahlgren vid tillträddandet af sin ordinarie befattniug i lägsta lönegraden, utan att hans föregående tjänstgöring honom tillgodoräknades.

Någon anmärkning mot förfarandet torde ej kunna göras, då detta var i öfverensstämmelse med gällande författningars ordalydelse.

Emellertid, äfven om Ahlgren sålunda ej kan åberopa formella skäl, torde billigheten så mycket mera tala till hans förmån.

Af det anförda framgår, att adjunkten Ahlgren nu kan åberopa 56½ terminers mycket väl vitsordad tjänstgöring vid rikets läroverk. Hårdt synes det vid sådant förhållande, att han det oaktadt aldrig skulle kunna nå högre än 3:dje lönegraden — han är nämligen född den 3 december 1855 — och det förefaller som synnerligen god grund föreläge för det yttrande, som af hans två senaste förmän vid Hälsingsborgs läroverk, rektorerna S. Wägner och Magnus af Malmborg, gjorts i af dem för Ahlgren utfärdade tjänstgöringsbetyg, eller att det måste betecknas endast såsom en gärd af rättvisa från statens sida, om hans långvariga, nitiska och framgångsrika verksamhet i den offentliga undervisningens tjänst belönades med uppflyttning i en lönegrad, som motsvarade hans mångåriga tjänstgöring.

Jag vill i detta sammanhang erinra, att under år 1909 Riksdagens båda kamrar enhälligt biföllo statsutskottets framställan (punkt nr 27 i uttalande nr 9) att adjunkten vid Askersunds samskola J. Ekegren skulle i afseende på lönetur få räkna sig till godo en femårig tjänstgöring vid just Simrishamns pedagogi, i följd hvaraf Ekegren uppflyttades i tredje från andra lönegraden.

Allt synes oss tala för att samma förmån, som tillerkändes Ekegren, som endast tjänstgjorde som extra lärare vid pedagogien, måtte tillerkännas Ahlgren, som upprätthöll den ordinarie tjänsten och föreståndarbefattningen vid densamma, äfven med beaktande af att Ekegren aflagt stadgade examensprof. Jag anhåller att till vederbörande utskott få öfverlämna meritförteckning och tjänstgöringsbetyg för adjunkten Ahlgren.

På grund af det anförda får jag vördsamt hemställa, att Riksdagen ville besluta,

att adjunkten vid Hälsingborgs högre allmänna läroverk Johan Peter Ahlgren måtte förklaras vara berättigad att från och med 1910 års ingång åtnjuta afföning i fjärde lönegraden.

Stockholm den 25 januari 1910.

K. v. Geijer.